

Nasz Chopin w Operze Narodowej

Nasz Chopin, kierownictwo muzyczne Grzegorz Nowak, Teatr Wielki – Opera Narodowa, Warszawa

Krzysztof Teodorowicz

aA aA aA

fot. Ewa Krasucka

Do „posługiwania się” muzyką Chopina w roli innej niż ta, do której on sam ją przeznaczył, należy podchodzić bardzo ostrożnie. A ponadto zapowiedź kolejnego w tym roku baletu z muzyką Chopina na scenie Opery Narodowej wzbudziła pytanie, czy aby go w balecie nie za wiele, czy okazja, jaką jest stulecie odzyskania niepodległości, wystarczająco uzasadnia ten projekt?

Prapremiera nowego baletu została zaplanowana właśnie dla uczczenia tej rocznicy, co mogło grozić zwrotem ku dobrze nam znanej formule „akademii ku czci”... Na dokładkę nowe balety miały powstać do tych samych utworów, które znalazły się w warstwie muzycznej bardzo niedawnego, bo sprzed zaledwie kilku miesięcy, wieczoru baletowego – do obu *Koncertów*, w tonacjach e-moll i f-moll. Dodajmy, że do ich wykonania został zaangażowany ten sam pianista – znakomity Krzysztof Jabłoński. No i ci sami tancerze. Przypomnę, że tym poprzednim baletem była *Dama kameliowa* Johna Neumeiera.

Moje obawy się na szczęście nie ziściły, do czego przyczynili się zaangażowani do realizacji wybitni artyści. Dzięki temu mogłem też pogodzić się z faktem, wcale nie oczywistym, że muzyka Chopina, w istocie przecież samoistna, zostaje potraktowana jeśli nie jako „akompaniament”, to w każdym razie jako jedynie „partnerka” tego, co dzieje się na scenie.

Spektakl składa się z dwóch niezależnych ogniw, odpowiadających obu *Koncertom* Chopina, bez – na szczęście – dodatkowych tytułów, sugerujących jakieś treści literackie (to nie znaczy, że ich tam nie ma). Zestawienie utworów dwóch choreografów pozwoliło też zaobserwować różnice w ich podejściu do tematu.

Młody angielski choreograf Liam Scarlett, wysoko ceniony między innymi za swe układy dla londyńskiego Royal Ballet, podszedł do swego zadania w sposób najprostszy – potraktował muzykę Chopina jak każdą inną muzykę, tak by wszystko, co dzieje się na scenie, tylko z niej wypływało. Rezultat mnie zachwycił – powstała choreografia świeża i oryginalna, w której akcja sceniczna dobrze „przylega” pod względem wyrazu do warstwy muzycznej, zwracająca uwagę płynnością narracji, ciekawie łącząca taniec solowy ze scenami grupowymi. Do wrażenia owej płynności przyczynili się też tancerze, zjeżdżający jakby od niechcenia z tylnej ścianki sceny, uformowanej jak do jazdy na deskorolce... Trzeba podkreślić piękne występy dwóch par – Yuki Ebihary i Patryka Walczaka w pierwszej części, a Chinary Alizade i Dawida Trzensimiecha w drugiej – stanowiącej właściwie jedno rozbudowane *pas de deux*.

Autor choreografii do *Koncertu f-moll*, Krzysztof Pastor, podszedł do swego zadania zupełnie inaczej – przedstawił opowieść o zmaganiach grup reprezentujących różne postawy ideowe w drodze poprzez historię Polski. Były tu więc wyraźnie oddzielone od siebie sekwencje, podzielone między cztery grupy tancerzy, ubranych symbolicznie na biało, czerwono, złoto i czarno. Takie podejście nadało jednak widowisku charakter w pewnym stopniu plakatowy. Atutem spektaklu była i tu znakomita realizacja zarówno scen zespołowych, jak i partii solowych. Wśród solistów wyróżnili się Yuka Ebihara i Vladimir Yaroshenko, Dagmara Dryl i Kristóf Szabó oraz Maksim Wojtiul.

Partie solowe w obu *Koncertach fortepianowych* Fryderyka Chopina wykonał z orkiestronu Krzysztof Jabłoński, który nie mógł sobie oczywiście pozwolić w tej sytuacji na taką swobodę interpretacyjną, jak na koncercie. Mimo to jego wykonanie było w pełni udane, artysta otrzymał wielkie owacje. Towarzyszyła mu sprawnie Orkiestra Teatru Wielkiego pod dyрекcją Grzegorza Nowaka.

Przyznam na koniec, że ucieszę się, jeśli do następnej premiery baletowej zostanie wybrana muzyka innych kompozytorów...

14-01-2019

Teatr Wielki – Opera Narodowa, Warszawa
Nasz Chopin
wieczór baletowy w dwóch częściach
muzyka: Fryderyk Chopin
kierownictwo muzyczne: Grzegorz Nowak
choreografia: Liam Scarlett, Krzysztof Pastor
scenografia i kostiumy: Tatyana van Walsum
światło: Yaron Abulafia
dramaturg: Daniel Przystek
fortepian: Krzysztof Jabłoński
obsada: Yuka Ebihara / Yurika Kitano, Chinara Alizade / Mai Kageyama, Patryk Walczak / Rinaldo Venuli, Dawid Trzensimiech / Paweł Koncewoj, Dagmara Dryl, Vladimir Yaroshenko, Kristóf Szabó, Maksim Wojtiul, Carlos Martin Pérez
oraz Polski Balet Narodowy i Orkiestra Teatru Wielkiego – Opery Narodowej
prapremiera: 17.11.2018

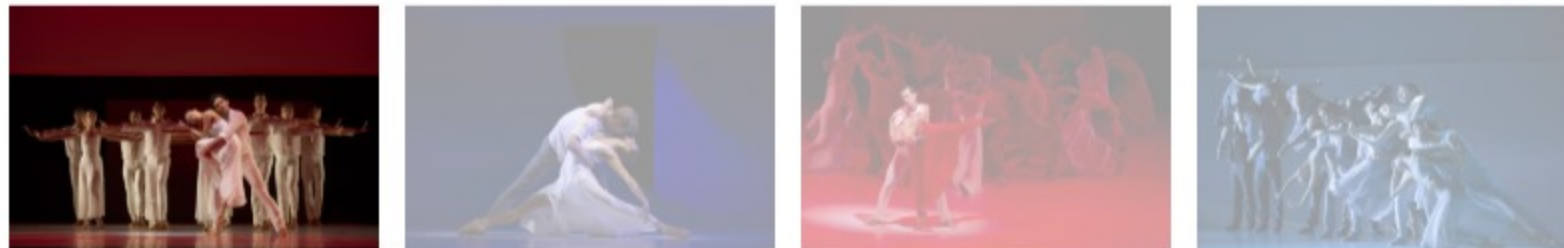
KRZYSZTOF PASTOR GRZEGORZ NOWAK FRYDERYK CHOPIN LIAM SCARLETT

WARSZAWA TEATR WIELKI - OPERA NARODOWA

Nasz Chopin, kierownictwo muzyczne Grzegorz Nowak, Teatr Wielki – Opera Narodowa, Warszawa

Fot: Ewa Krasucka

Oglądasz zdjęcie 1 z 9

Szukaj w serwisie

Szukaj

REGIONY

POWIĄZANE TEATRY

Teatr Wielki - Opera Narodowa

PRZECZYTAJ TEŻ

Anna Jazgarska
To miasto

Magdalena Figzał-Janikowska
Poszukiwanie wolności

Joanna Ostrowska
Zmierzch, początek i koncyliacja

Magda Piekarska
Bombel nie kituje

Juliusz Tyszka
Lamus form performatywnych

Magda Piekarska
Modrzejewska w zawieszeniu

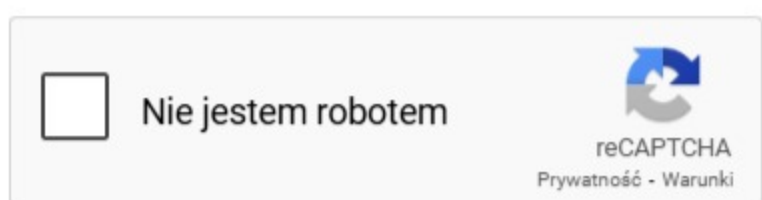
BĄDŹ NA BIEŻĄCO

Bądź na bieżąco, dołącz do naszego newslettera

Twój adres email

Dołącz

Dołączając akceptujesz naszą politykę prywatności oraz warunki korzystania z portalu zawarte w regulaminie.

Projekt „Ogólnopolski portal Teatralny.pl” jest finansowany ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach Programów MKiDN, priorytet TEATR

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU